§. 179. Ja Jakob tostas ühhe Tostusse Jummalale, ja ütles: Kui Jummal minnega on, ja mind hoiab se Tee peäl, kus ma käin, ja annab mulle Leiba süa, ja Rided Selga panna, ja sadab mind Rahhoga jälle taggasi tullema omma Issa Majasse, ja Jehowa mulle Jummalaks jääb; siis peab se Kiwwi, mis ma ollen pannud Sambaks, Jummala Kojaks sama: ja kõigest sest, mis Jehowa mulle annab, tahhan ma temmale tõeste Kümnest anda!

§. 180. Se peäle läks Jakob ikka edasi, senni kui ta sai Haran-Linna, ja temma Emma Wend Laban wõttis tedda sure Römoga wasto, kui Jakob teda andis, et ta temma Suugulane ja Rebekka Poeg olleks, ja ütles Jakobbile: Sinna olled tõeste minno Lu ja Lihha! Nenda jäi Jakob essiti temma jure üks terwe Ku; siis ütles Laban: Kas sinna sepärrast, et sa mo Suggulane olled, peaksid mind tima-aego tenima? nimmeta mulle ülles, mis ja Palk peab ollema!

§. 181. Ja Labanil olli kaks Tüttart; wannema Nimmi olli Lea ja noorema Nimmi Rael; ja Leal ollid maddalad Silmad, ehk pissut rummal: Teggomood agga Rael oli wägga illusa Nägoga. Ja Jakob armastas Raelit, ja ütles Labanile: Ma tahhan sind seitse Aastad tenida so norema Tüttre Raeli pärrast. Laban ütles: parrem on se, sinnule tedda anda, kui ühhe teise Mehhele; jä agga minno jure! Ja Jakob tenis Raeli pärrast seitse Aastad, ja need ollid temma Meleſt, kui üksikud Päwad, sest et ta tedda wägga armastas.

§. 182.